

ब्राह्मण आत्मना” इति । यज्जगत् कारणं ‘ब्रह्म’, तदेव ‘देवान्’ इन्द्रादीन्, ‘अजनयत्’, तथैव तत् ‘ब्रह्म’, अन्यदपि ‘विश्वं’ सर्वम्, ‘इदं’ ‘जगत्’, ‘अजनयत्’, ‘ब्रह्मणः’, सकाशात् ‘क्षत्रं निर्मितं’ क्षत्रियजातिर्निर्मिता, यत् परं ‘ब्रह्म’ तत्, ‘आत्मना’ स्वस्वरूपेणैव, ‘ब्राह्मणः’, अभवत् । अस्ति हि ब्राह्मणशरीरे परं ब्रह्म आविर्भावविशेषः, अत एवाध्यापनादावधिक्रियते ॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह । “अन्तरस्मिन्निमे लोकाः । [६] । अन्तर्विश्वमिदं जगत् । ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठं । तेन कोऽर्हति सृष्टितुं” इति । ‘अस्मिन्’ ब्रह्मणि, ‘अन्तः’ मध्ये, ‘इमे’ भूरादयः, ‘लोकाः’, अवस्थिताः, तथैव ‘अन्तः’ मध्ये, ‘विश्वं’ सर्वम्, ‘इदं जगत्’ स्यावरजङ्गमरूपमवस्थितं, तस्मात् कारणात् ‘ब्रह्मैव’, ‘भूतानां’ आकाशादिपञ्चमहाभूतानां प्राणिनां च मध्ये, ‘ज्येष्ठं’ अतिशयेन श्रेष्ठं, प्रशस्तञ्च, ‘तेन’ तादृशेन ब्रह्मणा, ‘कः’ नामान्यः पुरुषः, ‘सृष्टितुमर्हति’ तत्समानसृष्ट्यायुक्तो न चास्ति कश्चित् समानः । अतएव श्वेताश्वतरशाखायां अधीयते, न तत् समस्याभ्यधिकस्य दृश्यत इति ॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह । “ब्रह्मन्देवास्त्रयस्त्रिंशत् । ब्रह्मन्निन्द्रप्रजापतो । ब्रह्मन् ह विश्वा भूतानि । नावीवान्तः समाहिताः” इति । हे ‘ब्रह्मन्’, यथोक्ते ब्रह्मणि ‘त्रयस्त्रिंशद्देवाः’ ये देवा दिव्येकादशस्येति मन्योक्ताः, ‘समाहिताः’ । तथा ‘ब्रह्मन्’ परब्रह्मण्येव, देवस्वामिनौ ‘इन्द्रप्रजापतो’, ‘समाहितौ’ । तथा ‘ब्रह्मण्येव’, ‘विश्वा भूतानि’ सर्वाणि